

Candela de duminică

• NR. 2 - 26.01.2020

PUBLICAȚIE A PAROHIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN COPENHAGA, DANEMARCA

REDACTOR: Cezara Andreea Șara, www.parohiaortodoxacopenhaga.dk

CUVÂNTUL IERARHULUI

„Fenomenul migrației crește constant, de la un an la altul. Mulți dintre români au plecat din cuibul lor strămoșesc înainte de Revoluția din decembrie 1989, nemaiputând îndura neajunsurile acelor vremuri, dar și mai mulți pleacă în țări din Europa în ultimii ani cu nădejdea că își vor rândui mai bine viața de zi cu zi. Ajunși la mii de kilometri de țara lor, românii se bucură de sisteme sociale reușite, dar suferă și schimbări ale modului de viață, suferă un puternic sentiment al dezrădăcinării, în condițiile în care o serie dintre reperele lor spirituale nu mai sunt trăite în viața cotidiană din noul context. Ca în multe alte țări europene, și în Episcopia Ortodoxă Română a Europei de Nord comunitatea parohială este, pe lângă ambasade, singurul cadru în care se vorbește românește.”

+Părintele Episcop MACARIE Drăgoi al Europei de Nord

CINE ȘI DE CE NE-A PUS ÎMPREUNĂ. GÂNDURI LA „MICA UNIRE”

Cine? Hristos.

De ce? Deoarece doar în comuniune, în împreună-lucrare ne putem mântui. Omul nu poate trăi de unul singur! Chiar și pustnicii, dacă la prima vedere am putea spune că sunt singuri în lucrarea lor, ei sunt totuși în comuniune, în duh de rugăciune cu ceilalți frați, cu sfinții și mai ales cu Dumnezeu. Și noi, cei care trăim în societatea scandinavă, căutăm mereu prilej să fim împreună cu frații români, cu frații în credință și chiar cu localnicii. Facem uneori sacrificii pentru a ne întâlni unii cu alții. Și cel mai frumos răspuns l-am primit în aceste zile, când v-am cercetat pe la casele dumneavoastră pentru a vă binecuvânta cu Aghiazmă Mare. Atunci unii dintre dvs. mi-au spus că au avut un Crăciun foarte frumos, asemeni celor din țară, pentru că am fost împreună la colindat - în pofida distanțelor și a programului încărcat al fiecăruia.

Răsfoiam recent o carte ce a avut mare succes în Occident și care mi-a atras atenția. Ea aparține academicianului francez Andre Frossard și se numește "Dumnezeu există, eu l-am întâlnit". Scriitorul ne descrie o experiență mistică, prin care, spune el, Dumnezeu i se revelează. Observăm prin succesul acestei apariții editoriale o nevoie a omului contemporan de comunicare și de comuniune cu Dumnezeu. Și exemplul cel mai bun de unitate și de dragoste este însăși Sfânta Treime.

Nu știm dacă vreodată ținuturile desprinse odinioară de țara-mamă se vor reuni, însă cu siguranță putem să vorbim și să sperăm că se va realiza o unire mult mai importantă: marea noastră unire în rugăciune, dragoste și viațuire duhovnicească în HRISTOS, oriunde ne-am afla în lume!

Pr. Andrei Ovidiu Sofa

-VERSETUL ZILEI-

Nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu...

(Epistola către Filipeni 4, 6)

GÂNDURI DIN STRĂINĂTATE

Diaspora - Locul întâlnirii cu Dumnezeu

Însetați Îl căutăm în izvoarele nesecate ale cunoștinței Sale, înfometateți Îl căutăm în cămarile sufletului nostru, înfrigurați Îl căutăm în scânteile ce pot topi ghețarii necredinței noastre și osteniți fiind, la umbra Sa, ne odihnim lepădându-ne pe noi înșine și punând pauză secolului XXI. Așa Îl găsim mereu în toți și în toate și paradoxal din ce în ce mai aproape în ținuturile care L-au alungat, L-au izolat și în cele din urmă parcă L-au și uitat.

Depărtarea creează apropiere prin simplul fapt că avem de unde să plecăm și unde să ne întoarcem.

Am lăsat în urmă nucleul creștinismului, locul în care Dumnezeu este la tot pasul în fiecare oraș și sat, în fiecare Biserică și Mănăstire ce adăpostește și apără rânduiala ce dă sens vieții noastre, în fiecare preot care, cu sfințenie și sfială își călăuzește cu grijă fiecare credincios către mântuire, și chiar în fiecare grădiniță și școală și în fiecare profesor de religie care nu face altceva decât să sădească sămânța Vieții în pământul gata să rodească. L-am lăsat în urmă în fiecare librărie, prin fiecare scriitor ce-L mărturisește, în fiecare casă sfințită și în fiecare creștin în parte care mărturisește credința strămoșilor noștri, credința nestrămutată, neschimbată a bunicilor noștri a căror viață a început și a sfârșit de mână cu Domnul Nostru Iisus Hristos.

Ne-am depărtat de țara noastră, de tradițiile și de obiceiurile noastre, de rădăcinile noastre, DOAR pentru a începe să le cunoaștem cu adevărat și în cele din urmă să ajungem să le iubim mai mult decât ne-am imaginat vreodată.

Odă Creatorului

Ce frumoasă ai făcut Tu lumea,
Marea cu albastrul ochilor ce plâng și
zbiară

După liniștea ce era mai odinioară,
Munții cu suișurile și coborâșurile
vieții,

Prin care noi pornim în pragul
dimineții,

Pădurile cu foșnetul gândurilor
înmulțite,

Ce dau naștere rugilor neprihănite,

Râurile cu susurul lor rapid și
neîncetat,

Precum timpul ce ne aduce către
Împărat,

Plantele ce înfrumusețează și-ncolțesc,

În sufletele celor ce nu se poticnesc ,

Animalele ce mișună și se-ngrămădesc,

Precum minunile ce-n fiecare clipă
cresc,

Prin lumina Ta cea fără de început,

Prin iubirea Ta cea de neconceput.

*pagină realizată de
Bogdana Andreia Patachi*

**AȘTEPTĂM ȘI ARTICOLELE DVS. PE
ADRESA DE EMAIL A PAROHIEI:**

parohiaortodoxacopenhaga@gmail.com